

KRSCANSKA KULTURA-NE KLERIKALIZEM

Marksizem kot izključni nauk o družbenem razvoju je bil zavržen z mnogimi argumenti — filozofskimi, sociološkimi, političnimi, gospodarskimi in zgodovinskimi, a najbolj korenito ga je odklonil Karel Capek ko je spoznal, da v marksistični dialektiki ni sledu ne mesta ljubezni kot odrešilni dimenziji medčloveških odnosov.

„... ko bi imel preroštvo in... vso vednost in... vso vero... ljubezni pa bi ne imel, nisem nič... Ljubezen je potrpljiva, je dobrotljiva... se ne da razdražiti, ne misli hudega; se ne veseli krivice, veseli se pa resnice... Ljubezen nikoli ne mine...“

Sveti Pavel...

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

SLOVENSKA BIT — NE SOVINIZEM

Ceprav je v zgodovinsko-političnem kontekstu prve svetovne vojne bil za državno zvezo enakopravnih južnoslovenskih narodov in bi morda bil za poizkus federacije enakopravnih južno-slovenskih držav v sklopu političnih silnic druge svetovne vojne, je Ivan Cankar kateforično odklonil sleherni jugoslovanstvo ker ga je našel v nasprotju s stvarnostjo slovenske narodne biti:

„Kakšno jugoslovanstvo vprašanje je v kulturnem ali celo jezikovnem smislu zame sploh ne obstoja po kulturi, ki je sad večstoletne separatne vzgoje, ... smo si med seboj veliko bolj tuji, nego je naš gorenjski, kmet tirolskemu, ali pa goriški viničar furlanskemu“.

Ivan Cankar

LETNIK XVIII — VOLUME XVIII

1. NOVEMBER 1967

Published monthly by: Slovenian National Federation, of Canada, 646 Euclid Ave. Toronto, Ont. Canada.

ŠTEVILKA 11. — NUMBER 11

SLOVENSKA BESEDA V PREVODIH

BLAGOSLOVITEV SLOVENSKE ZASTAVE

Goriška knjižnica je priredila letos posebno razstavo, na kateri se ji je posrečilo zbrati velik del slovenskih del, ki so bila prevedena v tuje jezike. Podatki so pokazali, da je izšlo kakih 500 slovenskih knjižnih del kot posebna izdaja v kakem drugem jeziku. Število pesnikov in pisateljev, ki so bili prevedeni, je nad 70.

Največji delež prevodov imajo ostali slovanski jeziki. Po številu sta vodilna ruščina in češčina. Veliko število prevodov je tudi v angleščini in italijanščini, dočim so drugi jeziki manj zastopani.

Slovenski avtorji, ki so doživeli največ prevodov, so: Ivan Cankar (70 samostojnih knjižnih izdaj), Jurčič in Meško (vsak po 21), Bevk (20), Prešeren in Finžgar (vsak po 18), Ingolič (11) ter Tone Seliskar in Prežihov Voranc-Lovro Kuhar (vsak po 10).

17. sept. 1967 so člani in prijatelji Slovenskega državnega gibanja v Argentini bili priče ganljive slovesnosti blagoslovitve slovenske narodne zastave.

Ze precej pred napovedano uro za pričetek službe božje se je v salezijanskem Ateneo Don Bosco v Ramos Mejia pri Buenos Airesu zbralo lepo število članov in somišljenikov SDG. Nekaj minut po enajsti uri so pred oltar prijazne in moderne kapele, ki jo je zgradil slovenski salezijanski duhovnik preč. g. Jano Mernik, notranjo opremo pa izdelal slovenski umetnik g. Zirovnik, stopili trije slovenski duhovniki: preč. g. prelat France Novak, župnik na argentinski fari v bližnjem kraju Ituzaingo ter preč. gg. Franc Himmelreich in Martin Štuhec. Iz sosednje dvorane je srebrni zvok fanfare pozval navzoče k tišini, takoj nato pa je prostora napolnila vsem znana melodija Triglavske koračnice. V sprevedu, ki se je pričel pomikati iz dvorane proti

oltarju, so na čelu stopale gospe Rupnik, Tomazin in Vester v narodnih nošah, za njimi pa močno zastopstvo narodnih noš iz Ramos Mejia, San Justa in Castellarja. Za narodnimi nošami sta zastavonoši gđc. Olga Kožar in g. Slavko Erjavec (tudi v narodnih nošah) nosila slovensko zastavo, ki sta jo spremljala botra ga. Ema Kessler-Bleje, sestra rajnega Jožeta Kesslerja, prvega predsednika SDG v Argentini (Društvo „Dom“) in boter g. Tine Duh, sedanji urednik „Smeri v slovensko državo“.

Čim se je spreved ustavil pred oltarjem, so se v zbrano tišino razlegli zvoki Molitve, nakar je preč. g. prelat F. Novak blagoslovil zastavo, ki sta jo botra in boter razvezala in razvila. V kratkem nagovoru, ki ga je g. prelat imel na navzoče, je med drugim poudaril sledeče:

„...Blagoslovili smo slovensko zastavo. Kakor ima ta zastava več barv, ki pa so združene v en

sam simbol, tako imamo tudi Slovenci več misli, različnih misli, pa smo vključ temu le en narod, pred Bogom in pred drugimi narodi. Vse te misli in mnenja smo dolžni spoštovati. Zato prosimo danes Stvarnika, naj blagoslovi naš narod in to lepo zastavo, ki naj nas vključ različnim mislim združuje v eni sami ljubezni do slovenstva...“

Sledila je služba božja, ki so jo skupno darovali zgoraj omenjeni gg. duhovniki. Posamezne tihe dele maše so izpolnjevali Bachovi preludiji na orglah.

Po končani službi božji je bila prenešana blagoslovljena zastava v sprevedu ob koračnici. Vsi so prihajali, njega ni bilo v dvorano ob kapeli, kjer se je spored začel z igranjem najprej argentinske državne in nato še slovenske narodne himne. Za tem je predsednik SDG v Argentini g. Vule Rupnik pozdravil udeležence svečanosti, in nato v govoru, ki ga objavljamo, povedal sledeče misli:

(dalje na 2. strani)

SLOVENSKA ZASTAVA

Današnja slavnost blagoslovitve slovenske narodne zastave je slavje Slovenskega državnega gibanja, vsenarodne politične organizacije, ki ima svojo izvorno moč v naravnem stremeljenju narodnega duha in ljudstva po samobitnosti, uveljavljanju in samoohranitvi v dostojnem in pravičnem življenju na svetu.

Trajnost te izvorne moči zagotavlja narodna duša s svojim hotenjem biti nesmrtna.

Slovincem nam je dano na voljo, da to izvorno moč izkoristimo v dobro naroda in države, jo pustimo v nemar ali pa celo zlorabimo v narodovo in svojo lastno škodo ter se uvrstimo med narodove škodljivce in odpadnike.

Vsi navzoči, zlasti udeleženci slovenske notranje narodno-obrambne vojne, ste lahko pričre, da so se omenjene oblike narodove izvorne moči na mnogih mestih in v raznih prilikah vojnega viharja čutile in doživele. Zlasti hotenje narodove duše biti ne-

Blagoslovitev slovenske zastave v Argentini.

OB 50-LETNICI SMRTI JANEZA EV. KREKA

Članek pod gornjim naslovom v Družini (15. oktobra 1967) zaključuje:

„Nihče pa ne bi bil Janeza XXIII. bolj vesel kakor Krek, nihče bolj ponosen na II. vatiškanski koncil zaradi ljubezenskih pogledov na svet in človeštvo, ko ni rezal in izločal, marveč celil in zbiral pri vseh ljudeh

dobro volje. Zato nam ima ob 50-letnici smrti Krek veliko povedati, le poslušajmo ga. Če že to ni odpustno, da je 7 let po njegovi smrti zaspala akcija za njegov spomenik, koliko manj je odpustno, če smo katoličani ob Kreku zaspali kakor orjaka in njegovem grobu. Čas je, da se zdravimo in navzamemo Krekovega duha in z njim delamo, trpimo in molimo sebi in ljudstvu v rešenje.“

DVA PRAZNIKA

Dne 29. oktobra vsakega leta se Slovenci spominjamo ustanovitve prve slovenske narodne vlade leta 1918. Tisto je bila resnična vlada suverene slovenskega naroda, čeprav se njena državna oblast ni dovolj odločno uveljavila po vsem slovenskem ozemlju in tudi ni trajala dolgo. Zaradi teh pomanjklivosti je Slovenija izgubila Koroško in Primorsko, s 1. decembrom 1918 pa tudi svojo lastno državnost.

Po drugi svetovni vojni sta se isti dve slabosti slovenske narodne politike ponovili. Slovenija si je sicer priborila vrnitev večjega dela primorskega podeželja, toda brez Gorice in Trsta z znatnim zaledjem, dočim je Koroška zopet v celoti ostala onkraj predvojne slovenske severne meje. Poleg tega pa so Slovenci tudi po drugi svetovni vojni izgubili svojo samostojno državnost v prid obnovljenega beograjskega jugo-centralizma. Te izgube leta 1945 so bile toliko manj opravičljive, ker so Slovenci takrat že imeli za seboj tragično izkušnjo iz leta 1918, poleg tega pa tudi edinstveno moralno in politično podlago ter vojaško možnost za uresničenje zedinjene slovenske države.

Eno izmed simboličnih naključij politične in kulturne zgodovine Slovencev je v dejstvu, da spomin na prvi dejanski poizkus slovenskega državnega zedinjenja in samostojnosti sovpada s cerkvenim praznikom Kristusa Kralja. Tisti, ki smo izšli iz bližine profesorja Lamberta Ehrlicha, se tega sovpadanja še posebej spominjamo, ker smo s pokojnim profesorjem občuteno praznovali oba praznika kot dvojni simbol slovenstva-njegove politične dopolnitve in njegove versko-kulturne pripadnosti. Nihče ni te slovenske dvojnosti bolj živo izražal kot pokojni profesor Ehrlich.

V liturgiji za praznik Kristusa Kralja bremo dve, na videz nasprotujoči si značilnosti tega praznika. V prošnji molimo, da bi se „vse družine narodov... podvrgele njegovemu preslaskemu kraljevanju“. V evangeliju pa nas Kristus s svojimi lastnimi besedami opominja, da njegovo „kraljestvo ni od tega sveta... ni od tod“.

V tem navideznem nasprotju je vsa vsebina krščanstva. Kot vera nas krščanstvo usmerja k nadnaravnemu cilju ljudi. Toda pot do tega cilja je pogojena s priznavanjem in spojinjanjem pravih načel resničnosti, pravičnosti in ljubezni v odnosu med ljudmi. V tej dopolnilni dvojnosti svojega nauka nas praznik Kristusa Kralja spominja, da krščanstvo ni politična ustanova tega sveta, temveč duhovno-naravnostni napot in kažipot k nadnaravnemu cilju. Praznik Kristusa Kralja zato ni simbol kakršnegakoli političnega ali drugečnega klerikalizma, temveč poseben znak krščanstva kot nadnaravne vere in pa duhovno-kulturne usmeritve na uspešno pot „vseh družin narodov“ skozi njih svetno „dolino solz“.

Kot Slovenci leta 1918 in 1945 nismo znali uveljaviti svoje naravne pravice do zedinjene slovenske države, tako smo napak razumeli tudi nauk Kristusa Kralja, kakor da bi to bil poziv k svetni moči v imenu namesto na osnovah krščanstva. Oboje bo treba popraviti.

Naj bi sovpadnost spomina na prvo slovensko narodno vlado in praznika Kristusa Kralja utrjevala v novih slovenskih rodovih vztrajno odločenost za slovensko državno samostojnost v popolni enakopravnosti z drugimi narodi, obenem pa v njih oživljala zavest tisočletne pripadnosti krščanski kulturi, ki z uveljavljanjem resničnosti, pravičnosti in ljubezni edina more varovati svobodo in s tem pospeševati napredek vseh ljudi in narodov. — C.A.Z.

Podvojite si vas denar s Canada Savings Bonds

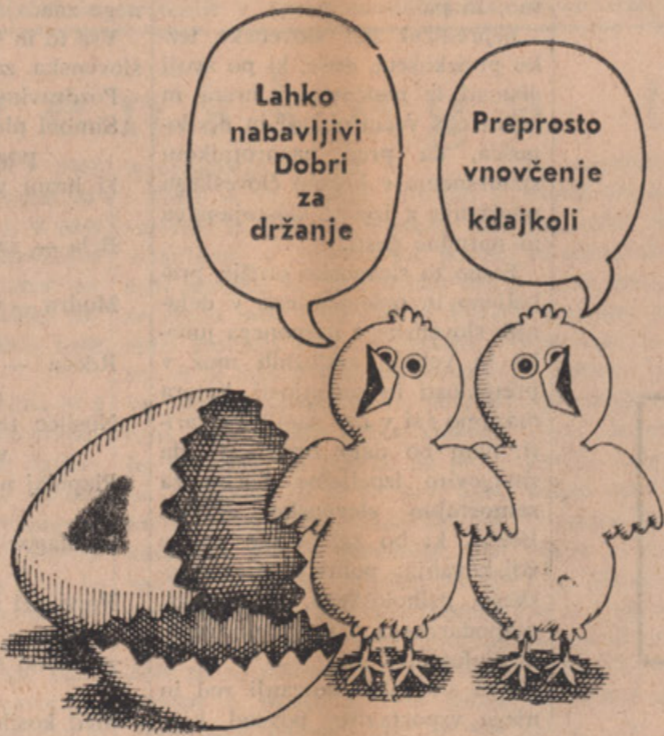
Ena velikih stvari o Kanadi so "Canada Savings Bonds", in letošnje serije so najbolj razveseljive. Obresti začnejo z 5¼% na leto—kar je najvišja obrestina mera za "Canada Savings Bonds" do sedaj — in gredo do višine 6%. Povprečni dobiček ob dozoritvi po trinajstih letih da 5.48% na leto.

Najboljša posebnost "Canada Savings Bonds" je možnost, da ne dvignete obresti in dobite ob koncu celo obresti na obresti. Poslužite se te ugodnosti in podvojili si boste vaš denar.

Kot vedno so "Canada Savings Bonds" takoj vnovčljivi. Lahko jih vnovčite vsak čas za polno glavniško vrednost skupaj z nabranimi obrestmi. Lahko jih je kupiti za denar ali na odplačilo. Primerni so za vse prihranjevalne načrte — od \$50.— naprej.

In, prvič letos, lahko kupijo kanadsko najpopularnejšo naložbo tudi trgovska podjetja, cerkve, karitativne organizacije, klubi in druge organizacije. Še ena stvar prvič letos: omejitve za enega lastnika pri teh serijah je bila dvignjena na \$50.000.—

Podpirane od vseh kanadskih dobrin, "Canada Savings Bonds" so odlični način prihranjevanja. Kupi tvoje danes in podvoji si tvoj denar.

Kupi tvoje danes — kjer delaš, investiraš ali vlogaš v banko!

SLOVENSKA DRŽAVA
For a free Slovenia
Published monthly by
Slovenian National Federation
of Canada,

Edited by: Editorial Board

Address: 646 Euclid Ave., Toronto, Ont.
Canada

Subscription rates:
\$4 per year, 30¢ per copy
Advertising
1 column x 1"
\$2.80

Toronto

• **Ravnatelj Slovenske šole** pri Mariji Pomagaj č. g. A. Zrnec je predaval v nedeljo 29. oktobra v cerkveni dvorani, ki je bila polna, o Sloveniji in njeni pokristjanjenosti. Kazal je tudi skioptične slike o tej pomembni obletnici in zgodovinski odločitvi, ter o vplivih iz Salzburga, Ogleja in Vzhoda (sv. brata Cirila in metoda), odkoder so prihajali misijonarji v naše kraje. Pokazal je tudi številne krasne posnetke v barvah zgodovinsko pomembnih cerkva v različnih slogih na Slovenskem. Predavatelja so zvesti poslušalci nagradili z obilnim ploskanjem.

• **SAVA VABI:** Slovenski Akademiki v Ameriki, Torontski odsek, pripravlja jesenski zabavni večer v soboto, 18. novembra v slovenski cerkveni dvorani — New Toronto. Med odmorom bo kratek kulturni spored članov save: pesem ples, deklamacija in klavirski nastop.

Ob prijetnih zvokih orkestra "Tivoli" iz Chicaga se boste zavrteli. Pridite, pogledite in prisluhnite kaj so vam študentje pripravili!

• **Slovenska gđ. Helena Slana** iz slov. fare v New Torontu in učenka 13. razreda na gimnaziji St. Josephs' College je bila letos izbrana "Miss United Appeal" iste šole. Castitamo!

• **V soboto 28. oktobra** je S. K. D. v Torontu priredila proslavo 29. oktobra z družabnim večerom. Večer v prozi, besedi in glazbi je bil posvečen temu prazniku in slovenski zastavi.

Proslava je bila v Slovenskem domu na Pape Ave. Vodil jo je g. Peter Markeš, ki je poudaril pomen tega dne, svobode, ki jo uživamo in jo naj tudi spoštujemo, ter spodbujal k ljubezni do slovenske zastave. Pesem "Po zdrav slovenski zastavi" je prednal g. O. Mauser. Nato smo v duhu poromali s prozo in vezavo besedo po vseh pokrajinah Slovenije. Z recitacijami so sodelovali gg. Klopčič, Mekunda, Jelenčič in Peter Čekuta, ki je tudi povezoval večer na klavirju s slovenskimi narodnimi pesmi. Proslavo so zaključile mladence v narodnih nošah, ki so zarajale po motivu slovenske pesmi.

Po sporedu je sledil družabni večer z večerjo.

Chicago

• **Zlati jubilej "Holy Name"**. Društvo Najsvetejšega imena ali

Holy Name Society, ki je v Ameriki najmočnejša in tudi menda najbolj delavna verska organizacija mož in fantov, ima tudi pri Sv. Stefanu v Chicagu svoje zelo delavno postojanko. Lani smo obhajali 60-letnico fare, letos 24. septembra pa 50-letnico obstoja Društva Najsvetejšega imena. Lepo razdobje. Prvi slovenski pionirji so bili zbrani v njem in mnogo dobrega je rodilo to društvo za takrat popolnoma slovensko faro. Leto so tekla in mladina je polagoma pozabljala jezik svojih očetov in mater. Angleščina je prevladala. Vendar je med člani še dokaj starih slovenskih pionirjev, ki pa odhajajo drug za drugim k Bogu po plačilo. Novi doseljenci so se čutili nekam osamljeni in zato njihovo število ni veliko. Škoda v duhovnem oziru. Zlati jubilej je potekel zelo slovesno kot se spodobi. Navzoč je bil škofijski duhovni vodja msgr. Kelly, pridigal je dolgoletni župnik fare Sv. Stefana in sin te fare p. Bogolin Leonard, OFM. Po maši pa je bil slavnosti banket v veliki cerkveni dvorani, kjer je bilo nad 300 gostov. Bog daj mnogo uspehov tej pomembni cerkveni organizaciji za dobrobit fare!

• **Cerkev prenovljena.** Velika razlika med prejšnjim in sedanjim. Prejšnja je bila temna, sedaj pa svetla in nadvse prijazna. Tudi ima novo prezračevalno napravo in po udobne cerkvene klopi. Da je cerkev prenovljena, se imamo zahvaliti g. Župniku p. Tomažu, ki je izbral na župnijski odpadajoči del "Renewal Fund-a". Prav je, da bi farani radi prispevali v ta sklad in oni, ki še niso dali prav nič, naj tudi doprinesejo svoje. Vsa po svoji moči, pa bo vedno kaj novega in lepega. Vsi predsedniki so odveč in brez priloge.

• **Maša v samo slovenskem jeziku.** V farnem listu beremo sporočilo, da bo od 22. oktobra dalje zopet jezikovna sprememba pri maši. Latinsčina se bo umaknila živim jezikom. Slovenci bomo imeli torej vso mašo izključno v slovenskem jeziku. Ko bi škof Slomšek dočkal ta dan, bi zapel hvalnico, da je slovenski jezik tako visoko povzdignjen. Neprijetno dirne opazka, da se nekateri zaradi tega razburjajo. Pretrda navezanost na tradicijo! Kaj so pa razumeli od latinsčine? Nič, prav nič! Škof Slomšek bi tem ljudem ponovno povedal: "Kdor zavrže svoj materni slovenski jezik in se ga sramuje, je podoben pijancu, ki je pogazil dragocen biser v blato."

ZA VAŠO BOŽIČNO POŠTO

MEDNARODNA TARIFA (Stopila v veljavo 1. oktobra 1967.)

NAVADNA POSTA
Velika Britanija in Severna Irsko ter druge zemlje Commonwealtha, Irsko republiko, Francijo, Španijo, Združene Ameriške Države ter njene zemlje in posejavanja ter vsi drugi kraji v Severni, Srednji in Južni Ameriki in West Indies.
Pisma
5¢ prva unča
3¢ vsaka naslednja unča

Vse druge države
10¢ prva unča
6¢ vsaka naslednja unča

Tiskavnice (nezalepljene voščilne karte)
Združene Ameriške Države, njene zemlje in posejavanja, vse druge zemlje v Severni, Srednji in Južni Ameriki, West Indies in Španija.
3¢ prve 2 unči
2¢ vsaki naslednji 2 unči do 1 lb.
1¢ vsaki naslednji 2 unči preko 1 lb.

Vse druge države
4¢ prvi 2 unči
2¢ vsaki naslednji 2 unči

LETALSKA POSTA
Združene Ameriške Države in njene zemlje ter posejavanja.
Pisma
8¢ prva unča
6¢ vsaka naslednja unča
Nezalepljene voščilne karte
15¢ za vsake 1/2 unče
15¢ vsaka unča

Bermuda, Mehika, Srednja in Južna Amerika in West Indies, Velika Britanija in Severna Irsko, Irsko republiko in Evropa.
25¢ za vsake 1/2 unče
20¢ vsaka unča

Vse druge države
25¢ za vsake 1/2 unče
20¢ vsaka unča

BLAGOSLOVITEV SLOVENSKE ZASTAVE
(Dalje s prve strani.)

smrtna, je rodilo nasveteljske vzore v dejanjih posameznikov in skupin.

Celo povojna družbenoslovna znanost je dosegla, da imajo narodove vrline svoje izhodišče prav v izvorni moči, ki ustvarja tudi politične in vojaške vrline ter dejanja, ki narodu zagotavljajo zmogovitost in dostojno mesto v družbi drugih narodov.

Ob tej priložnosti se spominimo Slovenk in Slovencev, ki so s svojim zadržanjem in z dejavnimi v bližnji in daljnji preteklosti izpričali družbene kreposti ter jih v dobro naroda s svojo krvjo za večno zapisali v našo zgodovino. Njihova slava naj povzdigne naša srca, da v radosti in ponosu zavričujemo ob današnjem slavlju in odmev veselju slovenskih duš iz večnosti, in naj nam podeli toliko treznosti in razsodnosti, da za naprej spoznamo nujnost slovenske narodne sloge ter z vsemi močmi uresničimo predpogoje nadaljnje dela in boja.

Clen tretji pravil naše organizacije pravi: „Glavni smoter Slovenskega državnega gibanja je to...“ Bodimo veseli spremembe in veselo sodelujmo Bogu v čast, ki je ustvaril vse narode in vse jezike, med njimi tudi našega, slovenskega.

svobodna, suverena, gospodarsko prosta in v zglede urejena **NARODNA DRŽAVA SLOVENIJA.**

Ta glavni smoter prav kakor zvezda vodnica družbi in usmerja na državnem poprišču vse Slovence, naj si bodo strankarsko opredeljeni ali ne. Tako naš končni smoter poleg prvotne narodove izvorne moči postane tudi končna in glavna družilna sila vseh Slovencev in tujerodnih prijateljev na poti do uresničenja slovenske svobode in ob njej.

Hočemo namreč biti ne samo kulturni narod ampak **državni narod** v polnem pomenu besede in dejstev.

Zato se ne bomo zadovoljili s sedanostjo, o kateri lahko mirne duše trdimo, da **Slovenia capta ferum victorem coepit** (zasedena Slovenija premaga svoje trdovratne premagavce), ampak stremimo za ostvaritvijo Avguštinovega rekla **Mir je ravnotežje reda**, pa čeprav bi pred tem morali uresničiti drug pogovor, ki pravi, da je **Orožje opora miru**.

Naše slovensko orožje pa ni konvencionalno. Mi moramo naše orožje spróti ustvarjati, ga večje uporabljati ter uspehe zagotoviti sami od sebe in iz sebe. Zato je orožje zavednih Slovencev

bojni ogenj gorečega srca, polnega srčnosti, ljubezni in poguma: kreposti, ki zmeraj premagajo sovražnika;

ostri meč bistrega uma in svetlega duha, ki je toliko bolj učinkovit, kolikor bolj ga uporabljamo; in pa

nepredirni ščit slovenske težko preizkušene duše, ki po svoji čistosti iz nadčutnosti hrani in brani naš večni obstoj in ne dopušča, da pred nasprotnikom spodrsnemo v brezno človeškega ponižanja z izgubo dostojanstva in narodne časti.

Samo to slovensko orožje, prekaljeno in oplemeniteno v dejanjih slovenskega neznanega junaka in velikih zaslužnih mož v preteklosti in sedanjosti, katera moramo vsi v nas samih ostvariti, nam bo dalo zmogovitost, da zmagovito izpeljemo borbo za samostojno slovensko državo.

Borbo, ki bo zajela vse oblike vojskovanja: političnega, ideološkega, psihološkega, kulturnega, gospodarskega, propagandnega, in diplomatskega.

Naš slovenski notranji red in njega vzpostavitev povsod, kjer žive zavedni Slovenci, je osnovni predpogoj vse nadaljnje dejavnosti.

Zato smo danes pri sveti maši Vsemogočnega prosili blagoslova za ves slovenski narod, zlasti pa za zastavo, ki je simbol slovenske narodne suverenosti, narodnega dostojanstva, polnosti in

zrelosti ter mednarodnega priznanja; ki je netilka državnih narodoljubnih prizadevanj; opominjalna na dolžnosti pred Bogom, narodom in lastno vestjo k spolnjevanju in izpopolnjevanju narodne državne vzgoje, rasti in dovršenosti; ki je častno posmrtno pregrinjalo zaslužnih Slovencev; ki je pomnik slovenskega neznanega junaka in je po razvrstitvi ter pomenu svojih barv podoba slovenskega narodnega značaja.

Vse to in še mnogo več nam je slovenska zastava!

Pozdravimo našo zastavo! Simbol plemenitega hotenja in pogumnega stremeljenja, ki hrani ga slovenska kri, kažejo pa barve tri:

Bela — radosti, svobode, miru in čednosti.
Modra — vere, trdnosti, zvestobe in stalnosti.
Rdeča — junaštva, smelosti, srčnosti in ljubezni.

Nosilec teh vrlin nam bodi vsak Slovenec treznil! Plapolaj nam v siju blagoslova za blagor naroda in srečo očetnjave!

Previhari vse viharji na pohodu slave za večno svobodo slovenske države!

Med kosilom, ki se ga je udeležilo nad dvesto članov in prijateljev SDG, je prelat g. F. Novak v posebni napitnici pokazal na zasluge, ki jih je pri lepo uspeli slovenski imel g. Janko Mernik, saj je SDG njegov stalni gost. Kot znak priznanja in hvaležnosti je predsednik g. Merniku pripel v gumbnico znak SDG,

PRIMER PETRA KLEPCA

Kot nadaljevanje čudne urednikove gonje proti knjigi SLOVENIJA — VCERAJ, DANES IN JUTRI, je Glas Slovenske kulturne akcije z dne 26. 9. 1967 v nepodpisanim dopisu iz „New Yorka“ objavil gorostastne potvorbe v zvezi s sestankom sodelavcev SLOVENSKE DRŽAVE v Clevelandu dne 8. julija 1964. GLASOV dopisnik imenoma navaja udeležence tega zasebnega sestanka — s skrbno izjemo g. Mirka Javornika, ki je tudi bil tam in, ki je zaradi te značilne izpustitve in pa po slogu dopisa verjetni avtor ali vsaj informator omenjenega dopisa.

Od pisca oz. iniciatorja tega notoričnega primera brezetičnega žurnalizma z izključnim merilom osebne škodoželjnosti do drugih (in še pod grobo zlorabljenim kritjem Slovenske kulturne akcije) bi težko pričakovali objektivno ocenjevanje kateregakoli podvzeta ali dosežka, ki ne nosi niti ne omenja njegovega lastnega imena. Odtod njegov sedanj srdo do SLOVENSKE DRŽAVE in Zebotove knjige. Vendar, ko bi šlo samo za to, bi njegov dopis radevolje prezrli.

Še manj nas vznemirja neresna dopisnikova izmišljotina, kakor da se je SLOVENSKA DRŽAVA odpovedala slovenskemu narodnemu cilju. Saj je ta vendar že osemnajst let izražen v samem imenu našega lista. Tudi je po domačih in zamejskih odmevih na Zebotovo knjigo sedaj splošno znano, da je od vsakega zunanjega diktiranja neodvisna slovenska država danes ob sebi umevna težnja ogromne večine Slovencev doma in v svetu.

Toda ta žurnalist je v svojo potvorbo resnice v GLASU vpletel tudi patra Antona Prešerna, enega najbolj vzglednih slovenskih duhovnikov in najbolj zaslužnih Slovencev iz rodu Franceta Prešerna in Antona Bonaventura Jegliča. Še huje pa je, da urednik GLASA niti dopisnikovih klevet proti pokojnemu patru Prešernu ni poskušal preveriti pri prvem viru. Svojemu nepodpisani dopisniku je dovolil v GLASU objaviti golo izmišljotino, češ da je pater Prešeren SLOVENSKI DRŽAVI „prepeval“, „kakršnenkoli nastop slovenskega državne gibanja“ ali „maganje sedanega režima v Jugoslaviji“, in to v korist „vatičanske politike“ ali „interesov Cerkve“, in da je uredništvo SLOVENSKE DRŽAVE sledilo tem izmišljenim „prepevedim“.

Anonimni GLASOV dopisnik je s tem svojim „odkritjem“ čakal tri leta — ker pač njegove trditve nimajo podlage v zatrevani „prepevedih“ iz leta 1964, ki je seveda ni bilo. Razlog dopisnikovega izpada je očitno v nečem popolnoma drugem in poznejšem, kar ga je osebno prizadelo: „tista posebna cenzura pri SLOVENSKI DRŽAVI od avgusta 1966 naprej“.

Dne 28. avgusta 1966 je namreč urednik SLOVENSKE DRŽAVE poslal sodelavcem in dopisnikom lista, med njimi tudi g. Mirku Javorniku, osebno pismo z naslednjimi vodili za pisanje v SLOVENSKO DRŽAVO:

„1. Vsi sestavki v SD, bodisi iz uredništva ali od poedinih sodelavcev, morajo spoštovati konkretna dejstva ter iskati globljo in širšo resnico, ki jo le-ta razodevajo ali nakazujejo v skladu s priznanimi merili objektivnosti in znanstvenosti.“

2. Prav tako se morajo sestavki v SD izogibati osebnih izpadov, žaljivih in zasmehovalnih pridevkov, neutemeljenih namigovanj in sumničev. V kolikor je polemika z osebami potrebna ali koristna, kadar se aktualno nanaša na slovenski razvoj, mora biti stvarna in neosebna.

3. Ker ima večina problemov človeške družbe več možnih rešitev, bo v okviru gornjih smernic (S. D., 1. sept. 1966, str. 1) in gornjih navodil S. D. odprta različnim mnenjem z osebno odgovornostjo piscev. Zato bodo objavljeni sestavki posameznih avtorjev označeni z njihovimi imeni; le iz važnih osebnih razlogov bo bil sprejemljiv original in stalen pseudonim. Nepodpisani sestavki postanejo izključna lastnina uredništva SD.“

V gornjem pismu so vsebovana etična vodila, ki so skupna vsem resnim listom kulturnega sveta. Da jih je uredništvo SLOVENSKE DRŽAVE izrecno poudarilo lanskega septembra, je bilo potrebno predvsem zato, ker je kolona Petra Klepca („Slovenske zgrade in nezgode“) pred njo pa nekateri drugi dopisi, ponovno grobo kršila ta pravila odgovornega žurnalizma, o čemer se more vsakdo prepričati, če se potruji prebrati tiste sestavke, v katerih so male novice, zanimivosti in duhovitosti bile bolj in bolj pomešane z izmišljotinami, netočnostmi, pretiranjimi, žaljkivimi in čenčami. Od takrat se g. Javornik več ne oplača v stolpcih SLOVENSKE DRŽAVE....

Splošno veljavna etična vodila odgovornega žurnalizma, v okviru katerih Peter Klepec ni hotel ali znal biti zanimiv in duhovit, imenuje anonimni GLASOV dopisnik „tisto posebno cenzuro pri SLOVENSKI DRŽAVI od septembra 1966 naprej“, za katero se je sedaj „masševal“ (za Petra Klepca) z navedbo izbranih imen in potvorbo navedb o zasebnem sestanku ter z grdo neresnico o patru Prešernu.

Zaradi pokojnega patra Prešerna, pa tudi zavoljo Slovenske kulturne akcije same, je še posebno tragično, da je urednik GLASA objavil ta nevredni dopis nepodpisani in s tem prenesel odgovornost zanj na Slovensko kulturno akcijo, ki so jo zaradi njenih edinstvenih književnih naporov in nekdanjega nadstrankarskega delovanja podpirali toliki Slovenci širom sveta in ki je bila pri srcu tudi patru Prešernu.

Ker Slovenci kulturni akciji še vedno želimo dobro, upamo, da bo vsaj po tej grdi zlorabi tudi ona zavezala uredništvo in dopisnike svojega GLASA za podobna etična vodila odgovornega žurnalizma, kot jih je avgusta 1966 svojim piscem predložila SLOVENSKA DRŽAVA.

Uredništvo SLOVENSKE DRŽAVE

kar so vsi navzoči navdušeno pozdravili. Drugi govornik med kosilom je bil boter zastave g. Tine Duh, ki se je v imenu SDG zahvalil zlasti preč. gg. J. Merniku in prelatu F. Novaku, ki naše gibanje podpirata, odkar je v Argentini nastalo, končno pa še vsem, ki so s svojo navzočnostjo pokazali, da ideja slovenske države med Slovenci v tujini raste in je prodira že v vse sloje.

Kot zadnji govornik je k mikrofону stopil pisatelj g. Ivan Korošec, ki je v imenu društva „Tabor“ sporočil pozdrave SDG. V presledkih so iz zvočnikov donele slovenske narodne pesmi. Za zvočne naprave je ves dan, med službo božjo in popoldanskim programom, odlično skrbel nečak predsednika SDG, g. Saša Rupnik.

Vsi, ki so se udeležili blagoslovitve slovenske zastave, vedo, da je bil ta dan pomemben korak naprej pri utrditvi slovenske državne misli med Slovenci v Argentini. —dt—

Cleveland

• **Preteklo poletje na Slovenski pristavi.** Preteklo poletje je bila na Slovenski pristavi vrsta piknikov, ki so jih pripravila naslednja društva: Slovenski šoli pri Mariji Vnebovzeti in pri sv. Vidu, Društvo Najsvetejšega imena pri sv. Vidu, Stajerski klub, Belokranjski klub, Mladi harmonikarji, krajevno društvo ZSPB „Tabor“. Odbor za spominski sklad Hinka Lobeta in pa Slovenska pristava. Poletno dobo na Slovenski pristavi je zaključila vinska trgatve na tretjo nedeljo v septembru.

• **Konvencije v Clevelandu.** Za konec tedna pred praznikom dela v začetku septembra so se v Clevelandu zbrali za let-

no zborovanje in druge prireditve slovenski akademiki, člani SAVE, iz raznih krajev Zdruznih držav in Kanade. Iste dni je imela v Clevelandu svoj občni zbor tudi ZSPB „Tabor“.

• **Spominski dvorana „Hinka Lobeta“**

V začetku oktobra so na Slovenski pristavi pričeli z gradnjo nove dvorane posvečene spominu pokojnega Hinka Lobeta. Nova dvorana bo opremljena s kaminom in grelnimi napravami in bo nudila toplo in prijetno zatočišče zimskim obiskovalcem Slovenske pristave. Za potrebna denarna sredstva in gradnjo skrbi poseben odbor za spominski sklad Hinka Lobeta.

• **Cleveland in slovenska kapela v Washingtonu**

V oktobru se je v Clevelandu ustanovil tudičasni odbor, ki je začel z delom in zbiranjem denarnih sredstev za izgradnjo slovenske kapele v katedrali v Washingtonu, ki jo imenujejo „National shrine“. Tamkaj že imajo svoje kapele razne narodnostne skupine, kot na primer Poljaki, Slovaki, Litvanci. Cas je da se jim pridruživajo tudi Slovenci. Za slovensko kapelo je sedaj rezerviran zadnji prostor, ki je v katedrali še na razpolago za takšno posebno kapelo.

• **Jesenska prireditev „Tabora“.** V soboto zvečer, 7. oktobra je v dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave., krajevno društvo ZSPB „Tabor“ pripravila svojo tradicionalno jesensko prireditev, katero so č.ani in prijatelji obiskali v lepem številu. Igra i so „Veseli Slovenci“. Denarno je bila to doslej najuspešnejša prireditev in je krepko podprla invalidski sklad društva in zveze.

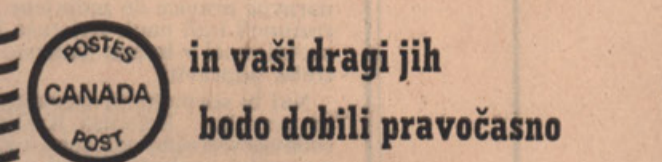
• **„Noč v Sloveniji“.** V soboto zvečer 14. oktobra je direktorij Slovenskega narodnega doma na St. Clairju pripravil „Noč v Sloveniji“, veliko družabno prireditev clevelandskih Slovencev.

• **Slovenski narodni praznik na radiu.** — Na predvečer slovenskega narodnega praznika 29. oktobra je slovenska oddaja „melodije in pesmi iz lepe Slovenije“ na narodnostni postaji WXEN-FM posvetila verno oddajo slovenskemu narodnemu prazniku. Oddajo je vodil dr. Milan Pavlovič.

Bodi mojster v pošiljanju prekomorskih daril
odpošlji tvoja prekomorska darila kmalu

EVROPSKI KONTINENT	
ZADNJI TERMIN ZA BOŽIČNE POŠILJKE	
Po navadni pošti	Z letalsko pošto
Pisma: 17. november	Paketi: 7. december
	Pisma: 11. december

in vaši dragi jih bodo dobili pravočasno

Za poštne informacije pogledj na rumene strani vaše telefonske knjige

PO PRVI BESEDI O "SLOVENSKI NARODNI SPRAVI"

Od konca vojne pred več kot dvajset leti pa do danes še nikoli nismo imeli prilike slišati besedo o slovenski narodni spravi iz ust katerikoli odgovorne slovenskega komuniste, niti videti, da bi o tem katerikoli knjiga ali revija ali katerikoli časopis pod komunističnim nadzorom, kdaj izrekel eno samo besedo.

Res je, da si slovenski komunisti želijo sodelovanja z nekomiunisti, da so moleodovali preko svojih konzularnih zastopstev in posebnih „misijonarjev“ celo med člani slovenske politične emigracije, res je pa tudi, da niso nikoli pokazali volje priznati vsaj malo pravilnosti niti ne tam, kjer so si popolnoma sveti svojega zmotnega zadržanja. Seveda je to slednje zelo razumljivo, ker je njihovo zadržanje pravilno le izjemoma in to le bolj slučajno kot pa zavestno.

S pomočjo vseh vrst zaveznikov, od ruskih, ameriških in angleških, balkanskih ter nemških in fasisčno-italijanskih so slovenski komunisti vojaško zmagali. Ne idejno. Vojaška zmaga jim je dala oblast, naložila pa odgovornosti za izvrševanje, katerih odgovor pred zgodovino ne bo lahek.

Za močnejše in popolnejše razvijanje narodnih sil bi morali poskušati najti pot do čim večjega števila zavednih slovenskih ljudi. Nikoli čakati ali pa deliti miloščino. Misli o slovenski narodni spravi bi bile torej zanje odrešujoče. Niti ene same misli pa ni bilo, ko bi vendar morala priti od zmagovalca kot iskren poziv; prišla pa je od zunaj kot oster očitek o tej zamujeni potrebi. Vprašanje, so li komunisti

zares zmagali, se skoraj zdi upravičeno.

Sprava ni lahka stvar; za premaganega neizmerno težka, komunistična roka sprave za mnoge nesprijemljiva. A to dejstvo ne zmanjša zaslužnega očitka, da komunistični zmagovalci roke sprave nikoli niso, pač pa samo poskušali pridobiti neke vrste sodelovanje, neke vrste priznanje za navideznimi gestami popuščanja. Včasih pa celo z grožnjami nevarnosti in maščevanja, ki bi utegnile zaseči sorodnike. To jim torej ni in ne more biti v nikakršno priznanje, bolj v dokaz in lastno nemoč in povečanje le za silo prikrite bojazni.

Vsi narodi, ki žive v demokratičnem družbenem redu, so — upravičeno — ponosni na demokracijo, ker je to pravi ponos lastne biti. Ker v današnji Spaniji ni demokracije — organska demokracija, kot general Franco imenuje tamkajšnji družbeni red, prav tako ni demokracija, kot ni demokracija nobena „ljudska“ demokracija — in ker istočasno general Franco ni znal svetu pokazati svojih stvaritev tako privlačno in neresnično, kot so to uspešno delali komunisti, Frankov režim in general sam, upravičeno ali ne, ne najde dosti prijateljev v svetu. Najbolj sovražno ga vedno prikazujejo komunisti vseh mogočih smeri. Kljub vsemu pa moramo vsi dati priznanje Franku v eni stvari: mrtvi obeh taborov zaslužijo isto čast. Padli borci so vsi počaščeni v „Dolini padlih“, ki naj bo skupen spomenik za vse.

Slovenski komunisti ne le, da nimajo spoštovanja do mrtvih narodnih sobratov, ampak jim

tudi ni mar za to, da so oskrnili njihovo zadnje bivališče ali pa ga strahopetno skrili izpred oči vsega sveta. V tem je general Franco pokazal, da je mnogo modrejši in mnogo bolj človeški.

Prvič je beseda o narodni spravi bila menda zapisana v knjigi prof. Zebota „Slovenija včeraj, danes in jutri“, kjer se posebej poudari odgovornost, ki jo v tej veliki stvari nosi Josip Vidmar. „Če Vidmar zares čuti slovensko“ bi bila to ena njegovih prvenstvenih nalog.

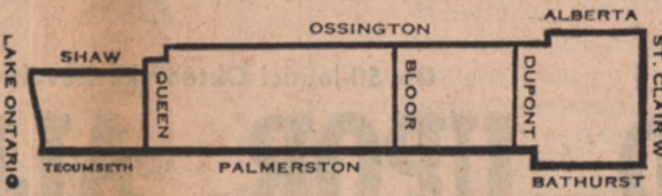
Ce v možnost sprave verjame ali ne, če je zaradi velikosti greha odpuščanje možno ali ne, vojaški zmagovalci ob zaključku vojne v Sloveniji niso poskušali napraviti svoje slovenske dolžnosti. Tisti pa, ki celo zamerijo, da je bil komunistom izrečen očiitek, ker je to pravi ponos lastne biti. Ker v današnji Spaniji ni demokracije — organska demokracija, kot general Franco imenuje tamkajšnji družbeni red, prav tako ni demokracija, kot ni demokracija nobena „ljudska“ demokracija — in ker istočasno general Franco ni znal svetu pokazati svojih stvaritev tako privlačno in neresnično, kot so to uspešno delali komunisti, Frankov režim in general sam, upravičeno ali ne, ne najde dosti prijateljev v svetu. Najbolj sovražno ga vedno prikazujejo komunisti vseh mogočih smeri. Kljub vsemu pa moramo vsi dati priznanje Franku v eni stvari: mrtvi obeh taborov zaslužijo isto čast. Padli borci so vsi počaščeni v „Dolini padlih“, ki naj bo skupen spomenik za vse.

Slovenski komunisti ne le, da nimajo spoštovanja do mrtvih narodnih sobratov, ampak jim

Volilec v Bellwoods okrožju, vsem delavcem kampanje in vsem podpornikom moja najpristržnejša zahvala.

JOHN YAREMKO, Bellwoods okrožje, Minister za socialne in družinske uslužnosti.

BELLWOODS

Slovenski dan v Chicagu

Bil je v resnici lep večer. Praznik slovenske besede po radiu. Ze 17 let nepretrgoma opravlja Slovenska radijska ura svoje poslanstvo. Vodita jo dr. Ludvik Leskovar in njegova žena Corrine. Vprašal sem nekoga, kako se mu je dopadlo. Odgovor je bil: „Lepo je bilo, toda vse je bilo prenatrpano...“

G. Dr. Ludvik Leskovar
Ovde bi bilo opisovati pisan program, ki je vseboval slovenske pesmi, ljubke plesne nasto-

pe. Slavnost sta pozdravila kongresnik Anouzio iz Washingtona in mestni odbornik Vito Marzulo, ki je zastopal župana Daly-ja.

Iz Clevelanda je prispela skupina Belokranjcev v narodnih nošah, iz Kanade pa gostoval sekstet Pastirček.

„Kraljica Slovenskega dneva“ je bila gđ. Gloria Avšič. Slovensko nagrado je dobil letos častnik Fred Orehek, ki sodeluje pri Chicago American.

Kulturnemu programu je sledil ples. Igralo je več godb. 17. obletnica slovenskega radijskega programa je bila ponoven dokaz, kako globoko je zasedrana slovenska radijska ura. Čestitke prrediteljem, ki se niso ustrašili ne napora in ne žrtve za ta večer in vseh 17 let.

Izšlo je novo delo slovenskega pisatelja Zorkota Simčiča: ZGODAJ DOPOLNJENA MLADOST. Igro je založilo slovensko gledališče v Buenos Airesu. Ta najnovejša obširna drama, kot jo imenuje avtor, je simfonija naše narodne bolečine. Bogato zgodbeno prikazovanje svetlobe in dolgih senc vesti, priporočamo vsem ljubiteljem slovenskega branja.

Poleg tega pa postaja na sorazmerno najbolj „liberalnem“ primeru Jugoslavije vse bolj jasno, da je njeno vodilnost v demokraciji in v razširjanju udeležbe pri političnem odločanju v veliki meri pripisati posebnostim njene večnarodne strukture, ki ostvarja in goni edinstveno razvojno dinamiko v obeh možnih smereh evolucije. Težnje po afirmaciji narodnega samoodločevanja so nujno nasprotne le totalitarizmu, temveč vsakemu centralizmu.

Ako primerjamo tokove započete evolucije detotalitarizaciji v Jugoslaviji, Češko-Slovaški in Sovjetski zvezi — trije reprezentativni primeri evolutivskih razlik — vidimo, da je stopnja evolutivskih dosežkov in možnosti sorazmerno najnižja v Sovjetski zvezi in najvišja v Jugoslaviji, dočim je Češko-Slovaška nekje v sredini. Ko bi evolutivski „determinizem“ bil izključno ali vsaj prvenstveno gospodarski, bi moral vrstni red evolutivskih dosežkov in možnosti biti prav nasproten. Sovjetsko gospodarstvo je bolj razvito kot češko-slovaško, slednje pa bolj kot v Jugoslaviji. Zapletenost produkcijskih in menjalnih odnosov v razvitejših gospodarstvih namreč zahteva stopnjevanje depolitizacije gospodarskega odločevanja in tudi razširjeno udeležbo pri odločevanju o gospodarski politiki.

Ti gospodarski vplivi na evolucijo so gotovo resnični in naraščajoči. Toda vplivi narodne dinamike so še močnejši, ker so bolj neposredno življenjski — kjer so narodi ohranili poleg svojih zgodovinskih posebnosti tudi vsak svojo kulturno samo-

niklost in svojstveni življenjski slog: kjer je narodnost ostala ena osnovnih življenjskih vrednot v zavesti ljudi. Vrstni red dejanske in močne evolucije je: Jugoslavija, Češko-Slovaška, Sovjetska zveza — zato, ker so omenjene različnosti med narodi v Jugoslaviji številnejše in silnejše kot na Češko-Slovaškem, tam pa močnejše kot v Sovjetski zvezi, kjer je dolgoletni in okrutni stalinizem podrejen narode, razen Ukrajincev, v njihovih življenjskih posebnostih skoraj izničil v prid velikoruske nivelizacije.

POLOŽAJ IN VLOGA SLOVENIJE

V okviru Jugoslavije so možnosti detotalitarizacije največje prav v Sloveniji, ker so tam tako gospodarski kot narodnostni dejavniki evolucije sorazmerno najmočnejši. Slovenija ni le gospodarsko najbolj napredna država v sklopu Jugoslavije, temveč je tudi narodnostno najbolj različna od drugih, ne le jezikovno in kulturno, temveč tudi po praktični življenjski stvarjalnosti slovenskega značaja.

Zato pripada Sloveniji posebna vloga v razvoju k detotalitarizaciji komunističnih sistemov. Slovenija je poklicana, da vodi ne le v smeri nadaljnje depolitizacije gospodarstva in kulture, temveč tudi v smeri politične konfederalizacije in demokracizacije. Tuji poznavalci razmer v Jugoslaviji in Sloveniji so si edini v tem, da bi Slovenija mogla že danes zaživeti svoje samostojno in demokratično organizirano življenje. Ovira temu je še preostali partijski totalitarizem in jugo-centralizem. Tega more in mora premagati aktivistična evolucija.

RAZPAD, UPOR ALI REVOLUCIJA

(dalje s 3. strani)

ne v Jugoslaviji. Tudi v Jugoslaviji je osnovno politično odločanje v bistvu še vedno monopol Zveze komunistov, ki popolnoma obvladuje vse oblastvene položaje ter ima trdno v zakupu tudi politično-akcijski mehanizem Socialistične zveze, ki je podobno kot nekdanja OF še vedno samo fronta partije. Po svojih partijskih edinicah v „samoupravnih“ ustanovah pa partija skuša neposredno nadzirati tudi sicer avtonomno odločanje le teh, ki ga na ta način vsebinsko omejuje in zadržuje v osnovni politični negotovosti.

Vendar pa je treba omeniti dva posebna primera že dosežene razširjena udeležbe pri političnem odločanju. Vrhovno politično vodstvo v bistvu še vedno totalitarne Sovjetske zveze je po Stalinovi smrti zopet postalo oligarhično. Toda v prostori deželi več kot 200 milijonov ljudi mnogih narodnosti in različnih slojev prehod od osebne diktature v oligarhično odločanje ne pomeni mnogo kot kategorija detotalitarizacije. Kot že omenjeno, je

IZ SLOVENSKEGA TISKA

(dalje s 3. strani)

Ijenje slovenskega naroda v domovini gre za vedno večjo demokracizacijo vsega narodnega življenja, vključno postopnega razširjenja pristojnosti slovenske republike na mednarodno področje in pravico vstopa v ugodnejšo meddržavno zvezo. To je pot k popolni suverenosti, ki so jo prehodile po drugi svetovni vojni skoraj vse danes neodvisne države še nedavnega britanskega imperija. Kadar govorimo o konfederaciji, vemo, da je to pogodbeno zveza dveh ali več suverenih držav, ki prenesejo del svojih pristojnosti na skupno vladno. Po clevelandski izjavi je taka zveza zgolj med narodi sedanje Jugoslavije najmanj zaželjena, ni pa izključena kot vmesna stopnja na poti do končnega cilja Slovenskega državnega gibanja, ki je vedno bil, je danes in vedno bo le samostojna slovenska država.

Gornji članek lepo izraža skupno slovensko težnjo po lastni državi. Prav zato je ob njem vredno pojasniti nekatere pomanjkljivosti:

DINAMIKA DETOTALITARIZACIJE

Evolucija v smerih detotalitarizacije komunističnih sistemov je torej še vedno skromna v svojih dosežkih. Težnje znanstvenega preučevanja je zato v iskanju evolutivskih možnosti v označenih dveh smereh: možnosti depolitizacije družbenega odločevanja na eni strani in razširjanja udeležbe pri preostalem političnem zdelu sorazmerno največje v odločevanju na drugi strani.

Možnosti depolitizacije bi se umetnosti, znanosti, umetnosti, sportu in drugih oblikah razvedrila udeleževanja, najmanjše pa v gospodarstvu, ki je v sistemu marksistične logike najbolj pomemben dejavnik in je v zgodovini komunistične prakse prav zato bilo podrejeno skrajno centraliziranemu političnemu upravljanju. Dejstvo pa je, da z začetimi komunističnimi reformami zadnjih let depolitizacija prodira prav na področje gospodarstva. Pri tem pa je zopet potrebno razlikovati primer Jugoslavije, kjer so podjetja avtonomne edince v širšem sistemu „samoupravljanja“, od ostalih evropskih in sovjetskih komunističnih režimov, kjer je podjetniška avtonomija še zelo omejena in izključno gospodarsko pogojena, ne pa del kake širše „socialistične demokracije“.

Razširjanje udeležbe pri političnem odločanju kot vrsta možnosti v evoluciji detotalitarizacije je pod dvema nasprotujočima si vplivoma. Na eni strani napredek depolitizacije na nekaterih družbenih področjih ustvarja tudi pritisk za razširjanje udeležbe pri političnem odločanju, ker slednje slej ko prej pogojuje tudi obseg in potek depolitizacije same. Na drugi strani pa je čutili poseben partijski odpor proti razširjanju udeležbe pri političnem odločanju prav zaradi začetne depolitizacije, ker je pač vplive depolitizacije možno nadzirati in zadrževati le preko izključno partijskega političnega odločanja. Teško je primerjati moči teh dveh nasprotujočih si silnic. Možno pa je reči, da je pritisk za razmah depolitizacije in za razširjanje udeležbe pri političnem odločanju toliko močnejši, kolikor bolj razgledani in sistemu potrebni postajajo nosilci raznih družbenih dejavnosti v gospodarstvu, kulturi in drugod.

C. A. Z.

Slovenske karmeličanke zopet v Sloveniji

Po dolgih letih bivanja v tujini so se s privoljenjem sedanjih oblasti vrnile v domovino, kjer bodo opravljale svojo redovno poslatsvo med svojim lastnim narodom. Z darovanimi prispevki so kupilo stare poslopje v Mengšu, katerega prav v teh dneh preurejajo in obnavljajo. Vse to delo zavisi predvsem od razumevanja ljudi in njihovih prostovoljnih prispevkov. Da tudi mi Slovenci v zamejstvu malo pripomoremo, smo na izrecno želje častitih sester prevzele na severno-amerškem kontinentu zbiranje prostovoljnih prispevkov. Prostovoljne prispevke morete poslati naravnost na naslov častitih sester: Slovenske karmeličanke

Trdinov trg 9

Mengeš

Slovenija—Jugoslavija

Prostovoljne prispevke morete poslati tudi na sledeča naslova v Toronto:

Resnik Majda
175 Clendenan Street
Toronto, Ont.

Jamnik Marta
681 Bloor Street W.
Toronto 4, Ont.

ZAKAJ JE BILO 1672 VAŽNO LETO ZA BRANDI?

TO JE BILO PAARL-OVO PRVO LETO!

Nekako pred tristo leti je bil rojen velik brandi na sončnih pobočjih Cape of Good Hope. Danes je gosposki naslednik istega odličnega brandija poznan širom Kanade, pod imenom Paarl pet zvezd (Paarl Five Star): prvorazredni brandi, nenadkriljive kakovosti, najboljši po okusu, in gladkosti. Uvoženi "Paarl Brandy" je popolnoma dozoren v sodih belega hrasta do vrhunca odličnosti. Je zares odlični brandi. Poizkusite ga kmalu.

Največ prodajani brandi v Kanadi

V vseh pravnih zadevah se lahko z zaupanjem obrnete na novega slovenskega odvetnika in notarja.

Naslov:

ANTONY AM. ROZIĆ
Barrister, Notary Public
861 College St., Toronto, Ont.
Telefon: LE. 1-0715

RIM ITALIJA
HOTEL 'BLED'
Via S. Crece in Gerusalemme 40
ROMA — (Tel. 777-102)

Rojaki ali potujete v Rim? Sprejem na letališču ali železnici, ogled Rima, prenočišče, domača hrana itd., Vse te skrbi bodo odveč če se boste obrnili na:
Vinko A. LEVSTIK - lastnik

OBENITE SE Z ZAUPANJEM V VSEH NEPREMIČNINSKIH, DRUŽINSKIH IN PRAVNIH ZADEVAH NA: 278 Bathurst St., Room 4, Toronto, Ont. — EMpire 4-4004

CARL VIPAVEC
SLOVENSKI ODVETNIK
IN NOTAR